

Κι ο πνευματικός πατέρας είναι μία δωρεά από το Θεό (Γέροντας Ελισαίος, Καθηγούμενος Ι.Μ. Σίμωνος Πέτρας)

/ [Πεμπουσία](#)

[Προηγούμενη δημοσίευση:<http://bitly.com/1OUMAjf>]

ΝΚ - Ακριβώς στη συνέχεια των όσων μας είπατε, τα οποία ήταν πολύ διαφωτιστικά, γέροντα, σας άκουσα εγώ ο ίδιος και σας ακούσαμε και άλλοι στο μεγάλο συνέδριο του 2007 για τον γέροντα Σωφρόνιο να αναλύετε το ζήτημα της πνευματικής πατρότητας ως μυστήριο. Πείτε μας λίγο για το θέμα αυτό. Τι σημαίνει πνευματική πατρότητα για την πνευματική ζωή και των μοναχών και των λαϊκών, και γενικότερα για την πνευματική ζωή της εκκλησίας.

ΓΕ - Τώρα δεν θυμάμαι ακριβώς το συνέδριο, πώς ήταν το θέμα ακριβώς, εσείς ίσως να το διατηρείτε καλύτερα στο μυαλό σας και πράγματι τότε μιλήσαμε για την πνευματική πατρότητα. Βέβαια θα το βρείτε πώς το ανέλυε, εγώ δεν μπορώ να το πω αυτό ακριβώς πώς αισθανόταν. Εμείς από την μικρή μας εμπειρία και από την παράδοση του γέροντος Αιμιλιανού μπορούμε νά πούμε κάτι.

ΝΚ - Να σας το πω ίσως και λίγο διαφορετικά. Όταν αναζητά κάποιος έναν πνευματικό πατέρα, ποια είναι τα χαρακτηριστικά εκείνα τα οποία πρέπει να έχει στο νου του, όταν θα αναζητήσει ως πούμε τον πνευματικό του πατέρα;

ΓΕ -Δύο πράγματα πρέπει να αναζητά στον πνευματικό πατέρα. Δεν πρέπει να αναζητήσει κανένα χάρισμα, πρέπει να αισθανθεί εμπιστοσύνη και αγάπη. Αν αισθανθεί αυτά, έχει όλα τα χαρίσματα, έχει όλες τις δυνατότητες που θα του δώσει ο πνευματικός του πατέρας. Ο πνευματικός πατέρας είναι μία δωρεά και αυτή από τον Θεό. Δίνει την εξουσία ο Θεός ο πνευματικός πατέρας να συγχωρεί αμαρτίες. Ποιος είσαι που συγχωρείς αμαρτίες; Ο Μόνος που συγχωρεί αμαρτίες είναι ο Θεός. Σου δίνει τή δυνατότητα να απαλλάσσεις τους ανθρώπους από πάθη, να τους παρηγορείς, να τους κάνεις διάφορα. Αυτό είναι ένα χάρισμα από τον Θεό. Και βλέπετε ότι αυτό πρέπει πράγματι να το έχεις από τον Θεό. Και βλέπεις ανθρώπους απλούς, που πετυχαίνουν στην πνευματική τους πατρότητα και άλλους που είναι πάρα πολύ σπουδαίοι και δεν πετυχαίνουν, διότι εκείνοι βάζουν τον εαυτό τους και όχι το χάρισμα. Αυτός που ψάχνει για τον πατέρα, δεν πρέπει να ψάχνει, πρέπει να μην έχει τίποτα στο μυαλό του, να θέλει τον πνευματικό πατέρα γιατί είναι ο μεσάζων, ο μεσίτης, ο οδηγός, αλλά να νοιώσει την εμπιστοσύνη, την ανάπαυση όπως λέμε, και την αγάπη. Τα ένοιωσε αυτά; Θα δείτε ότι τον

πνευματικό πατέρα θα τον αγαπάει και όταν είναι καλός και όταν είναι αυστηρός, θα τον αγαπάει και όταν είναι σκυθρωπός και όταν είναι χαμογελαστός, θα τον αγαπάει και στον έπαινο και στην κρίση και στην αυστηρότητα, διότι θα έχει κατακτήσει την πραγματική σχέση του με τον πνευματικό πατέρα.

Πού στηρίζεται αυτή η σχέση; Διότι όσα είπαμε παραπάνω είναι από την πλευρά του αναζητούντος. Από την πλευρά του πνευματικού πατρός, αυτός δηλαδή που δέχεται, πρέπει να ξέρει ότι αυτό το παιδί, ο μοναχός που έρχεται, δεν είναι δικό του κτήμα. Αυτός έχει ρόλο να τον οδηγήσει, όπως λέμε, για να μην πω θεωρητικές κουβέντες, στον Θεό, δηλαδή στην ελευθερία των τέκνων του Θεού· έχει σκοπό όχι να αποκτήσει πνευματικά παιδιά, αλλά να μάθει τα πνευματικά παιδιά του να ζουν όχι εξαρτημένα από τον ίδιο, αλλά με μία μέθοδο που θα τ'αφήσει να πετάξουν μόνα τους. Αυτό είναι πολύ σημαντικό και για τον εξής λόγο: λέμε ότι στην οικογένεια, εάν ο πατέρας παρακολουθεί τα παιδιά του μέχρι να γεράσουν, το δέχονται τα παιδιά αυτό;

NK - Όχι βέβαια.

ΓΕ - Επομένως γιατί έναν πνευματικό πατέρα πρέπει να τον δεχθούν έτσι με αυτή την έννοια; Δηλαδή να τον έχουν και να λένε ο πνευματικός μου πατέρας; Ποιος είναι ο πνευματικός πατέρας; Ο πνευματικός πατέρας, είναι αυτός που σε γέννησε; Δεν αλλάζει. Θα πας σε έναν εξομολόγο μετά. Θα πας σε εξομολόγο, γιατί ο πνευματικός πατέρας δεν θα φύγει ποτέ από το μυαλό σου.

[Συνεχίζεται]